

12. mart 2003. godine je najveći poraz Srbije kao društvene zajednice. Neprijatelj, protivnik, neistomišljenik se pobeđuje na bojnopolju – ako ste vojnik, u ringu ili na stadionu – ako ste sportista ili u verbalnoj konstruktivnoj razmeni misli intelektualaca. Čin ubijanja je dokaz nepobedivosti žrtve, potvrđivanja svoje nemoći.

Besmrtna misao dr Zorana Đinđića (1952-2003):

- Ako već unapred sumnjate u svoj uspeh, neuspeh će vam lakše pasti, jer ste ga mudro predvideli.

- Reforme su uvek plivanje uz vodu. Reforme su uvek sukob sa mentalitetom, nasleđem, interesima, entropijom i inercijom.

- Reforme nikada nisu popularne ako treba da budu uspešne, jer uvek mnogo koštaju. Da biste bili popularni, morate da preuzemete rizik nepopularnosti.

- Lako je postavljati populističke zahteve i navoditi ljude da vas u tome podržavaju. Hrabrost je u tome da se (radnicima) ljudima kaže istina.

- Da smo, svako u svom okruženju, ispravljali ono što je pogrešno i pogrešne ljude zaustavljali

na njihovom putu, da smo ih sprečavali da čine loše stvari, ne bi se te loše stvari dešavale.

- Mi kao odgovorni ljudi ne možemo da radimo samo ono što nam se sviđa, nego i ono na što smo obavezni.

- Kada ste u veoma teškoj situaciji, onda samo vrlo jaka ideja može da vas drži u životu.

- Najpre treba da pokušamo da vratimo sve naše mlade stručnjake koji su otišli u svet, a zatim da u Srbiji tražimo talente, još od osnovne škole. Nastojaćemo da Srbija bude centar modernih tehnologija na Balkanu i motor razvoja u modernim tehnologijama.

- Politički sistem u budućoj Srbiji mora da bude generator koji proizvodi energiju za društvo, a ne potrošač energije.

- Jedna stvar je imati svu vlast u rukama, a sasvim druga biti u stanju da se u gotovo bezizglednoj društvenoj situaciji, u kojoj osim problema skoro nema šta da se deli, mobilizuje kreativna društvena energija. Ljudi se mogu sprečiti da slobodno izražavaju svoje uverenje, ali se ne mogu silom naterati na racionalno delovanje.

- Iskustvo drugih zemalja pokazuje da se ne možemo osloniti na spoljnu podršku. Nismo toliko problematični da bi se neko ozbiljno bavio nama, previše smo problematični da bi nas prihvatili, nismo strateški značajni da bismo imali bonus. Uz to, nalazimo se u bloku zemalja koje važe za trajno nestabilne

- Ne mislimo šta želimo 2002. godine. Mislimo o tome šta želimo 2050., kada ćemo biti mrtvi. Da li želimo da iza nas ostanu rezultati na koje će naša deca biti ponosna, ili neuspesi kojih će se stideti. Mi danas, hteli to ili ne, radimo na vlastitom spomeniku. Na njemu će nešto pisati: „Ta generacija je izvukla zemlju iz krize“ ili „Bili su beznačajni i beskorisni“.

- Ja Srbiju vidim kao na rendgenu, sve njene probleme, šanse i opasnosti. Ovo je zemlja prokockanih šansi i proćerdanih potencijala.

- Uspeavaju samo nacije koje imaju pozitivan odnos prema stvarnosti. Samo brze, aktivne, optimistične nacije ostvaruju svoje ciljeve.

- Kada me moj sin pita: „Tata, šta radiš po ceo dan“, ja mu kažem: „Radim da bi ti mogao mirno da živiš.“ Tako ja razumem suštinu svog posla. Siguran sam da ga većina roditelja u Srbiji na sličan način razume.

- Razumni ljudi veliki problem razlože na više malih, pa rešavaju jedan po jedan. Mi smo skloni da sve probleme skupimo u jedan, pa je on teško rešiv.

- Slušaj šta drugi hoće, to je važnije nego da pričaš šta ti hoćeš.

- Da ne kukamo zbog prošlosti, nego da tražimo šansu u budućnosti. Da ne posmatramo sebe kao žrtve, nego kao potencijal za uspehe i pobede. Da umanjimo uticaj naše prošlosti na našu budućnost.

- Naša parola je: postati ravnopravan deo sveta, da naša deca i unuci imaju svoju budućnost, kako je ne bi tražili u drugim zemljama.

- Još uvek nismo srušili most koji nas povezuje sa katastrofalnom prošlašću, još uvek je moguć pad unazad. Balkan je još uvek pun razornih potencijala.

- Međunarodna zajednica je kao klima, ne možete da je priznate ili ne, već da se adaptirate.

- Moramo kao narod da odrastemo i kao ljudi prihvatimo cenu tog odrastanja.

- Prevarenim se može smatrati samo onaj deo naroda koji je verovao da će se dolaskom političke demokratije automatski doći ekonomsko balgostanje.

- Ljudi moraju da shvate da se bez njihovog stalnog i svakodnevnog učešća promene ne mogu desiti. Naše društvo bolesno je na mnogo ozbiljniji način i to se ne može promeniti prostom promenom vlasti.

- Velike zemlje raspolažu velikom silom i njihove velike greške mogu ponekad da budu ishodište velikih katastrofa. Male zemlje, eventualno, mogu da naprave male greške i da unesreće samo sopstveni narod.

- Znači, ima zemalja koje imaju dijamante, zlato i energiju, pa su siromašne, zato što ljudi nisu sposobni da to koriste. Ima zemalja koje nemaju ništa, pa su bogate, zato što su ljudi sposobni da se dobro organizuju. Znači, u principu, sve je do ljudi.

- Da bi se desile velike promene, kakve su kod nas neophodne, mora da u narodu postoji energija. A da bi ta energija postojala, političko rukovodstvo mora da bude motivacioni trener. Mora da kaže: Ljudi, mi sada igramo utakmicu protiv užasno jakog protivnika – a to je naša prošlost, to su naši nasleđeni problemi i dugovi. Da bi smo to pobedili, da bismo dobili tu utakmicu, moramo da verujemo u pobedu

- Ako danas ne uspemo, jedni razlog smo mi sami!